

mere konkurrencedygtigt end a-kraft. Det synes jeg, hr. Søren Kolstrup må kunne få ind i hovedet, at sådan forholder det sig.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

For det første vil jeg da gerne sige til hr. Søren Kolstrup, at det er dejligt at høre i dag, at hr. Søren Kolstrup anerkender de grønne målsætninger og synes, det er vigtigt at have de grønne målsætninger og at gennemføre målsætningerne. Det er klart, at det har hele tiden været det, SF har arbejdet for og fortsat vil arbejde meget ihærdigt og konkret for.

Så med hensyn til det med den prioriterede strøm: Jeg mener, at hr. Søren Kolstrup misforstår, hvad det handler om, for i den lovgivning, som er gældende, indtil ny lovgivning bliver vedtaget, nemlig den lov nr. 486, som vi tit og ofte taler om, er kraftvarme og vedvarende energi som et samlet begreb prioriteret strøm og skal modtages af elværkerne. Med de mål her, når vi får en fordobling af den vedvarende energi, vil det sige, at den prioriterede strøm bliver en stigende andel, og dermed vil der altså ske en fortrængning af al anden strøm. Vi har kun lagt den fast frem til 2003, men det er da klart, at det skal man videre med.

Det er den mekanisme, hr. Søren Kolstrup må forstå: at det er den grønne strøm, der fortrænger den sorte strøm.

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Hr. Søren Kolstrup fremmanede et skrækscenario om billig atomkraftproduceret el. Jeg erkender, at de politiske forhold i Tyskland tilsyneladende forlænger udfasningen af tyske atomkraftværker, men jeg vil gerne spørge hr. Søren Kolstrup, om hr. Søren Kolstrup mener, at den nuværende lovgivning i Danmark skulle være et bedre bolværk mod det fremsatte skrækscenario. Efter min opfattelse er kravene om fortsat aftagning af vedvarende energi et bedre bolværk.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Hvis Enhedslisten havde fru Dorit Myltofts opfattelse, var vi jo optimister. Det, vi frygter, er jo netop, at man nu går over til et nyt system for vedvarende energi præget af mere usikkerhed. Det har vi jo tidligere diskuteret. Jeg taler ikke om overgangsordning. Det er en diskussion for

sig. Jeg taler om organiseringen af et grønt marked på baggrund af VE-beviser, der oven i købet – oven i købet – skal kobles på et EU-system, hvor man adskiller handelen med VE-beviser fra den faktiske fysiske strøm. Det er det perspektiv, der bekymrer os.

Om fru Anni Svanholts bemærkning vil jeg sige: Jamen hvis fru Anni Svanholt skal argumentere for prioriteret strøm, kan vi så i det mindste ikke blive enige om at bruge de nye ord, nemlig at vedvarende energi ikke længere indgår i begrebet prioriteret strøm? At fru Anni Svanholt tolker det, fru Anni Svanholt har været med til, som værende lig prioriteret strøm, kan jeg jo ikke gøre ved, men jeg har fået det klare svar fra ministeren, at perspektivet i det her er, at vedvarende energi skal udfases som en type produktion, der kan prioriteres, og overgå til et nyt system. Tilbage bliver naturgas og affald, som fortsat kan prioriteres.

Men jeg ved selvfølgelig ikke, hvad man har diskuteret i forligskredsen, og det ville da være interessant at høre, hvis fru Anni Svanholt er uenig i det svar, jeg har fået på spørgsmål nr. 27. Det hører jeg glad og gerne.

Jeg synes, hr. Martin Glerup har fat i en pointe, der hedder: Jeg tror ikke på, at a-kraftværker vil være farlige eller konkurrencedygtige, hvis man netop tager i betragtning, at deres eksterniteter indgår som en omkostning. Jamen problemet er jo, at de ydre omkostninger, det kan have for miljøet, netop ikke 100 pct. indgår, og at alt viser, at de derfor er konkurrencedygtige. Det er jo derfor, vi diskuterer det, for ellers var der jo ingen ko på isen.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Til hr. Søren Kolstrup vil jeg sige, at derved adskiller situationen sig jo ikke fra den situation, der er i dag.

Så vil jeg sige, at det, der klart indgår i aftalen, er, at der skal ske en fordobling af den vedvarende energis andel af elforsyningen fra 10 til 20 pct. inden år 2003. Det er en klar grøn målsætning, som hr. Søren Kolstrup må være så venlig at kvittere for. Desuden er det sådan, at der kun udstedes VE-beviser pr. kilowatt-time frembragt vedvarende energi, og det er jo garantien for, at der bliver frembragt vedvarende energi i det omfang, der udstedes VE-beviser, så der er ikke så meget hokusfokus i det. Det er ganske logisk.